

MODERN

www.inredningsnyheter.se

nr 5 2016

INREDNING
ARKITEKTUR
DESIGN

interiör

TREND MAGAZINE

modern
DECO

KONTORSNYHETER

UNIK ARKITEKTUR
i Barcelonas pinjeskog

PROJEKTET
IMAGO VINNER
VIVRE LE CHANTIER
SAINTE-CATH!

Arkitektur

ETT KÄRLEKSNÄSTE FÖR TVÅ
AKTIVITETSNAV I FREDERIKSBERG
NÄR ARKITEKTER OCH SKULPTÖRER MÖTS

BADROOM
med fitness

FÖRSÄKRINGSSKASSAN

COMFORT
HOTEL
GÖTEBORG

KPMG

UNIK ARKITEKTUR I BARCELONAS PINJESKOG

Ett arkitektoniskt mästerverk inbäddat i en skog av pinjeträd nära storstaden Barcelona.

Idag vallfärdar arkitekter från hela världen till La Ricarda, en funktionalistisk juvel skapad för 60 år sedan.

Och modeföretag, filmare, reklambyråer och turister står i kö för att vandra runt i huset och trädgården.

–Det är förstås roligt att så många vill se mina föräldrars skapelse men det är också mycket jobb för oss, säger Marita Gomis.

TEXT **URBAN NILMANDER** FOTO **CARIN TEGNER**

Marita är ett av sex barn till Ricardo Gomis och Inez Bertrand. Paret skapade på 1950-talet det ovanliga och för tiden mycket moderna huset tillsammans med katalanske arkitekten Antonio Bonet.

Ett mödosamt och komplicerat husbygge eftersom Bonet bodde i Argentina och liksom paret Gomis var han en extrem perfektionist.

– Vi har hittat minst 50 brev som skickats mellan dem. Varenda detalj i hela husbygget diskuteras, det var inte så konstigt att det tog tio år att färdigställa huset, säger Marita Gomis.

Vi står och pratar vid det stora huset som inte syns om man inte vet var det ligger.

Under hela visiten dundrar det från flygplan på väg att lyfta från Barcelonas ständigt växande ➔

→ storflygplats El Prat. Startbanan ligger 400 meter från huset.

– När huset byggdes var det i stort sett tomt här. Det fanns en mycket liten flygplats för postflyg men sedan har det vuxit enormt, säger Marita Gomis.

Det märkliga husbygget i pinjeskogen hade sin början på 1930-talet. Antonio Bonet flydde som ung arkitekt från det spanska inbördeskriget och kaoset och började studera för Le Corbuiser i Paris.

Han träffade några unga argentinska

arkitekter som övertalade honom att flytta till Buenos Aires. Argentina var vid den här tiden ett land på uppåtående och Bonet fick snabbt många arkitektjobb i både Argentina, Uruguay och Paraguay.

Bygget i pinjeskogen blev fortsättningen på en serie projekt utförda i Latin-Amerika i samarbete med Jorge Ferrari Hardoy och Juan Kurchan.

Det var med dessa båda Bonet byggde upp arkitektfirman Austral efter att ha mötts i Paris. →

*"I det 120 kvm stora vardagsrummet i La Ricarda
hölls konserter och möten."*

→ Det var också dessa tre som designade BKF-stolen (Bonet, Kurchan och Ferrari), en av de mest kopierade stolarna i världen.

Först 1949 återvände Antonio Bonet till hemstaden Barcelona för ett besök. Det var då han träffade paret Gomis/Bertrand. Ett par som var en del av en privat kulturell moståndsrörelse mot Francos mycket traditionella och hårdföra diktatur.

Gruppen kallades Club 49 och med fanns ett antal katalanska kulturpersonligheter men även mer kända namn som Joan Miró, Antoni Tàpies, Joan Brossa, John Cage och Merce Cunningham.

Club 49 ordnade konserter, utställningar, föredrag och annat i privat regi eller i mindre lokaler. Allt för att inte stöta sig med Francos åsiktspolis.

I det 120 kvm stora vardagsrummet i La Ricarda hölls konserter och möten.

– Jag minns alla dessa konstnärer som vänner som alltid var välkomna. När jag växte upp visste jag inte hur viktiga och betydelsefulla de var. Då handlade det bara om att ha trevligt, lyssna på musik eller se på konst, berättar Marita Gomis.

Mötet mellan ingenjören Ricardo Gomis och arkitekten Antonio Bonet 1949 ledde till att de började planera ett husbygge i det forna delat i El Prat de Llobregat.

Inez Bertrands familj ägde marken som transformerats från träsk till pinjeskog och längre bort odlingsmarker och ett mejeri.

Det första förslaget förkastades. Bonet återvände till Argentina och sin arkitektbyrå men de höll kontakten via brev. →

→ 1953 hade de kommit överens om att bygga det stora huset med de välvda taken – som vågor från havet.

– Vi hittade nyligen den första ritningen Bonet gjorde av husbygget – snabbt tecknat på baksidan av en bröllopsinbjudan. Men den stämmer med hur det blev i slutändan, säger Marita Gomis.

Det komplicerade bygget krävde mycket duktiga och intresserade hantverkare som vågade tänka utanför boxen.

– Det är ett problem idag. Så gott som allt måste repareras i huset och det är både svårt att hitta duktiga hantverkare och det material som användes då, säger hon.

Huset byggdes på sanddynor på en

artificiell plattform och hänger ihop i välvda tak – det traditionella “vuelta catalana” (Katalanska valv) — som blev en viktig ingrediens i alla Bonets byggen.

Det tog tio år av intensiv korrespondens innan huset stod färdigt. Marita och hennes fem syskon växte upp med bygget och när det stod klart fick de varsitt rum i den separata flygel som utgick från entrén.

– Jag får ofta frågan hur det var att växa upp i det här huset. Och det ärliga svaret är att jag inte tänkte på det som liten flicka. Det här var ju vårt hem. Visst, jag minns att det var mycket prat om huset och allt kring det mellan mina föräldrar, byggarna och

arkitekten.

Huset är i alla avseenden byggt för att bo i. All design till trots är det avsett att göra livet lätt för en stor familj.

Allt är byggt i ett plan och sovrummen, vardagsrummet, badrum, kök, matrum nås genom passager helt i glas.

Den stora händelsen som förändrade mycket för familjen Gomis var en stor internationell arkitekturmässa i Barcelona 1994, Docomomo International.

Arrangörerna hörde av sig till familjen och frågade om de kunde komma och titta på huset.

– Vi blev väldigt förvånade när över 100 →

➔ arkitekter från hela världen dök upp. Det var väl först då som vi alla förstod storheten med huset.

Ett problem var att det besöket satte igång en massa förfrågningar om besök.

– Ingen av oss är arkitekter eller ingenjörer så vi måste lära oss så mycket vi kunde och börja titta igenom våra föräldrars arkiv. Bit för bit har vi nu gjort upp ett system där vi åtminstone kan förklara en del om huset för besökarna, säger Marita Gomis.

Det bodde släktingar till familjen Gomis i La Ricarda fram till 1999. Då började stora reparationer av taken och andra absolut nödvändiga uppfräschningar. Det dröjde fram till 2004 innan allt var klart och möblerna kunde ställas tillbaka.

Nyligen blev La Ricarda utvald som ett av två spanska hus för att ingå i nätverket Iconic Houses. Viktigt inte bara för äran ➔

- utan även för att organisationen väljer ut hus som den tycker är unika och borde skyddas och renoveras.
- Hitills har vi stått för alla kostnader själva. Men vi måste ha hjälp eftersom det mesta måste repareras, säger hon.
 - Från de lokala och statliga myndigheterna har intresset varit ljumt. De anser inte att hus som ”bara” är 60 år gamla behöver stöd.

Det stora intresset från arkitekter och privatpersoner intresserade av arkitektur har gett en del inkomster för familjen. Men än mer ger alla de reklambyråer, modellagenturer, inredningstidningar och andra som hyr huset och trädgården.

– I början var vi här en gång i veckan men nu är vi här varje dag. Intresset är stort men det tar mycket av vår tid, säger Marita.◆

